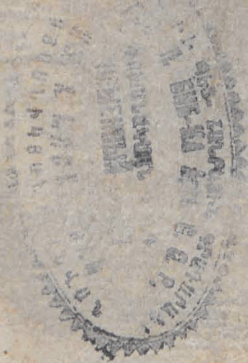

(No. 18)

487

6.

373(47 925)

1495-022

4652-50

ms

Извлечение изъ Московскихъ
Вѣдомостей 1817 года Фев-
раля 28 дня No 17.

Льпопись добродѣтели.

Армянское учебное заведе-
ние въ Москвѣ.

Когда въ Отечествѣ на-
шемъ умножаются Бого-
угодныя и общепользныя
заведенія, и число ревни-
телей славы Голицыныхъ,
Шеремешевыхъ и Демидо-
выхъ увеличивается: по
священный долгъ всякаго
правдолюбиваго Журнали-
ста есть доводишь о па-
ковыхъ благошворныхъ дѣ-
ляніяхъ соотечественни-
ковъ своихъ до свѣденія
Публики. — Нынѣ испол-
няя долгъ сей, всегда при-
ятнѣйшій нашему сердцу,
съ сладостнымъ удоволь-
ствіемъ сообщаемъ чина-
телямъ нѣкошорыя под-
робности о новоустроеномъ
въ Москвѣ и содер-
жимомъ издивеніемъ фа-
милии Гг. Лазаревыхъ Ар-

Մատենիկայ 'ի Մօզէով եղևոյ
Կայսերական Գործնէ: որ 'ի 1817.
Փետրվարի: 28: ին սոյնէ:

No 17:

Տարեցոց Առաքինական գոր-
ծոց:

Յառաֆստ և Կարմիր շապոն
որ 'ի Մօզէով:

Յորժամ 'ի Տայրենիս մեր
սկան բաղմանալ Աճաճանց
և Տաօարակաօղոտ կառուց-
մունք, բաղմանն նաև թիւք
նախանձայուցից փառացն Ղօ-
լիցինեանց՝ Շէրէմէթով-
եանց՝ և Դէմոսովեանց: որոց
ազագա՛ւ և իբր առաջին սըր-
բացեալ Տարի իմն կայ 'ի վե-
րայ ամենից ժողնալիստ ան-
ուանեալ տարէզրաց՝ զայս-
պիսի բարեայապարտ գործ-
Տայրենակցոց իւրոց՝ Տառու-
ցանել ուղղապէս յունկս ամ-
բօխին: ուրեմն լրացուցանե-
լով զայս սրարտա՛ւորութիւն՝
որ միշտ ըզձախ է որախ մե-
րոց՝ Տանգերձ Տաճնարար
բա՛ւականութեամբ, ձեռնար-
կանեմք նո՛ւրիւ ընթերցո-
ղոց բանիւ, մանաւոր իմն
Տառապութի՛ն յաղաքս նորա-
կառուց ուսումնարանին՝ Տայոց

мянскомъ учебномъ заведе-
 деніи, для образованія и
 воспитанія преимущественно
 дѣшей Армянской націи.

որ 'ի Մօսկով . որ կառավարի
 արդեամբք տոհմից տեսարցն
 Եղիազարեանց, վասն հրա-
 Տանգելոյ և դաստիարակելոյ
 յատկապէս զմանկունս Հայ-
 կասերից :

Покойный Дѣйствитель-
 ный Штабскій Совѣшникъ
 и Командоръ Иванъ Лаза-
 ревичъ Лазаревъ, спяжав-
 шій себѣ неусыпную дѣя-
 шельностью и благоразум-
 ную предприимчивостью
 знашное богатство, при-
 дающее честному имени
 новый блескъ, вознамѣрил-
 ся пожертвовать знашною
 онаго частію въ пользу
 своихъ единоплеменныхъ и
 той спороны, которая со-
 дѣлалась избраннымъ его
 Опечеснвомъ. — Кромѣ
 многихъ другихъ его бла-
 гошворныхъ дѣяній, посп-
 роенія двухъ Армянскихъ
 церквей въ Санктпешер-
 бургѣ и двухъ въ Москвѣ,
 кромѣ важныхъ пожертво-
 ваній въ Аспраханѣ, На-
 хичеванѣ, Григоріополѣ,

Ներգործական քաղաքային
 իրակութեանց խորհրդակից՝
 և Գօմանտոր, (այսինքն Յօ-
 Տաննու ԵՖմայուց Գավառի-
 էր .) Ասպետն հանգուցեալ
 ՅօՏաննէս Եղիազարեան
 Լազրոջն՝ ստացեալ ինքեան
 զերկելի հարստութիս աննիրճ
 աչարջութեամբ և խոհական
 ուշիմութեամբ՝ պատճառեաց
 զպայծառութիւն պատուաւոր
 անոճան իւրոյ՝ յառաջադրու-
 թեամբն մատակարարելոյ զեր
 և ելի մասն այնց գոյնց 'ի օգուտ
 իւրոց Ազգակցաց այսու կող-
 ման եղելոյ՝ զոր համարեաց
 ինքեան սեպհական հայրենի :
 Ազնիւ՝ այրս այս՝ բայց 'ի այլ
 և այլ բազմաց Առաքինական
 գործոց, ունի կառուցեալ նա-
 և զերկուս զեկեղեցիս Հայոց
 'ի Ս . Պետրբուրգ . և զերկուս
 'ի Մօսկով . թող և զայլ երե-
 ելի տուրս զումարից՝ որ 'ի

благошворитель сей, при
 самой кончинѣ своей, вос-
 послѣдовавшей въ 1801-мъ
 году, пожелавъ соорудить
 новый памятникъ своего
 щедролубія на пользу бли-
 жнихъ, завѣщаль родному
 брашу, наслѣднику и ду-
 шеприкацику своему А-
 киму Лазаревичу Лаза-
 реву, внесъ въ Импе-
 раторскій Опекунскій Со-
 вѣтъ изъ оставшагося его
 имѣнія двѣсти тысячъ ру-
 блей на вѣчныя времена,
 съ тѣмъ чшобы, какъ ско-
 ро проценшы съ вышеоз-
 наченной суммы нарочито
 возрастуть, поспроишь
 въ Москвѣ помянутое Учи-
 лище, и содержать оное
 тѣми проценшами. Мѣд-
 ленность накопленія про-
 ценшовъ не остановила
 рвенія исполнишеля сего
 Богоугоднаго завѣщанія.
 Акимъ Лазаревичъ, какъ
 истинно досшойный брашь
 завѣщашеля и неусыпный
 ревнитель его благошво-
 реній, преодолѣлъ надѣ

Յաժտարխան, 'ի նորն Նախ-
 ջոճան, և 'ի Գրիգորիոսյոցիս
 Առաքինասէրս այս' 'ի վաղՏե-
 տէ ցանկայր կառուցանել և
 զնոր իմն յիշատակ իւրոյ Առա-
 տասարտութի 'իօգուտ ազգակ-
 ցաց իւրոց՝ կազդուրելով ու-
 սումարան մի Հայոց . ուստի
 և 'ի կէտ կոչման իւրոյ 'ի կեն-
 ցաղոյս՝ որ պատահեցաճ 'ի
 1801 . ամի օնն . աճանդեաց
 կտակաւ հարազատ եղբօրն՝
 Ժառանգի և հոգաբարձոճի իւ-
 րոյ՝ տեառն Յովակիմայ Եղիա
 զարեանի Լազրովին . որ 'ի
 գոյնի իւրոց՝ մուճցէ երկերիւր
 հազար ռուբլի դրամ, 'ի կայ-
 ութեան հոգաբարձոճաց խոր
 խորհրդարանն (այն է լամ-
 պարտն) մշտնջենաւոր Ժա-
 մանակաւ, այսու մտադրութիւն-
 զի յորժամ տոկոսիք վերո-
 յիշեալ գումարին ժամանին 'ի
 բաւական յարաբարդութիւն,
 կառուցէ յայնժամ նոքիմբք
 տոկոսեօք զնշանակեալ ու-
 սումարանն, և կառավարեսցէ
 զնա 'ի նորանոր հետճետէ
 գոյացեալ տոկոսեաց նոյնոյ
 գումարի : Յամեցումն բար-
 դեցման տոկոսեաց՝ ոչ նա-

симъ, по возвышенію на все цѣль, весьма значущимъ препятствіемъ, и удовлетворяя нетерпеливому желанію своему видѣть памятникъ сей со-вершившимся, употребилъ на то значную сумму собствен-но ошъ себя не касаясь положеннаго въ Опе-кунскій Совѣтъ капиталъ, построилъ великолѣпное для сего учебнаго заведе-нія въ чешырехъ оштѣле-ніяхъ каменное зданіе, ко-торое кромѣ Библиотеки и другихъ учебныхъ при-надлѣжностей, стоить бо-лѣе двухъ сотъ тысячъ рублей.

Տանջեցոյց զՔաանդուան իղձ կողակախոտար Յովակիմայ Ե- ղիագարեանի՝ սոյնասարս Աճա Տաճոյ խոստմանն ՚ի կատա- ռունակութիւն. զի որպէս ճշմա- ըրիտ և արժանաւոր եղբոր ան- ձանձիր ջանացողութիւն յաղ- թեաց ամենից ընդդէմ ել- եալ խոչ և խուժ պատճառա- նաց նորին բարեգործութիւն, լը որում առաւել բարձրու- թիւնն զնոց ՚ի վերայ ամենայն կարեւոր նիւթոց և իրաց շե- նոճածոյն, յոյժ երևելաբար արգելումն տայր գործոյն. Այլ բաւականութիւն Տամարեղով իւրոյ անՏանդուրժ կամաց՝ տեսանել զյիշատակն զայն ՚ի կատար ժամանեալ, ծախեաց և յիւրոյ իսկ գոցից ՚ի վերայ նորա զերևելի գումարս, ոչ լինելով ձեռնամուխ ՚ի հողա- բարձուաց խորհրդարանի ե- ղեալ դրամուց գումարին. և շե- նեաց զբարաշէն հոյակապ ու- սումնարանն այն չորիւք յատ- կացեալ հատոճածովք, որք են բաց ՚ի գրատանէ՝ նա և այլ և այլ ուսման պատկա- նաւոր տեղիք. և արժին աճե- լի ծախուց՝ քան զերկերիւր հազար ըսկալիս :

Сверхъ опредѣлишель-
ныхъ проценповъ съ 200-
тысячнаго капишала, поч-
тенный основашель, спо-
спѣшествуя назиданію се-
го общепользнаго заведе-
нія, непрестаешъ пода-
вашъ всѣ нужныя для она-
го пособія.

Достойныя дѣши его и
наслѣдники, являя себя въ
кругу службы и жизни въ
изящныхъ добродѣтеляхъ
и правилахъ, въ подража-
ніе ошцу и дядѣ, не оспа-
вяшъ конечно сей неизгла-
димый памятникъ ихъ фа-
милиі безъ особеннаго шакъ
же промышленія, и въ свое
время спанушъ подкрѣп-
ляшъ его съ достохваль-
нымъ межъ собою соревно-
ваніемъ.

Прозорливый наблюда-
тель хода вещей и исти-
ны, согласно съ любите-
лемъ наукъ, созерцаешъ
въ семъ новомъ для Армянъ

Բաց ՚ի նոյն 200,000, ըստ
լի երբու մայր յատկացու-
ցեալ գոյնն տոկոսեաց՝ յար-
դի կառուցանողն՝ փութայ ան-
դադար հոգածութիւն՝ և քա-
րեկարգութիւն հանրաօգուտ շին-
ուածոյն՝ հնարել և գումհար
կաւոր նպաստութիւն :

Արժանաւոր զուհեանց և
ժառանգք նորին՝ դուրս ՚ի
պաշտօնի տէրութիւն, և ՚ի դո-
վելի վարս Առաքինական բա-
րեգործութիւն՝ նմանելով հօր
և հօրեղբօր իւրեանց, ՚ի հար-
կէ շին թողոց և նորա սոյ-
նապիտ անջնջելի յիշատակն
յետագայ սերնդոց իւրեանց՝
թարց յատուկ հոգացողութիւն.
և առաւել ևս ՚ի ժամանակի
իւրեանց ունին յաւէտ հաս-
տահմն առնելոց զնա՝ հան-
դերձ արժանաւոր դովասա-
նութիւն, և բարենախանձ ջա-
նացողութիւն իւրեանց :

Չգոնամիտ նկատողն՝ հա-
մաձայն ընդ սիրողի ուսմանց.
առ ընթացս իրաց և ճշմար-
տութիւն տեսանէ յայսմ նո-
րոց դպրոցի Հայոց, ոչ միայն

учебномъ заведеніи не одинъ шокмо ушѣшишельный опышь Христіанскаго человеклюбія; онъ открываешъ въ немъ еще другую блестящую перспективу въ грядущихъ временахъ.

Армянская нація, въ сиропспивѣ самобытности, опспала далеко въ развитіяхъ наукъ предъ другими народами; но съмя истиннаго просвѣщенія, Религія, опъ начала своего въ ней неколебима. Симъ Божеспвеннымъ узомъ связанная чада Армянской прародительской церкви и въ разсѣяніи своемъ по лицу земли соспавляютъ одно тѣло, одну душу.

Возхищенные новымъ знаменіемъ опческаго обннихъ промышленности, они возпылаютъ духомъ общенія въ поддержаніи, разширеніи, и возвышеніи сего для нихъ единственнаго разсадника наукъ, подъ сѣнію всегда благошворной и единовѣрной имъ Дер-

զմխիթարկան ճաշակն ուսումնականութիւն վայելուչն Բրիտտոնէականի մարդասիրութիւն, պլ և բացատրէ 'ի նմա և զպլ իմն փայլուն համբաւ 'ի յապագայ դարս:

Ազն հայոց՝ որբայեալ 'ի վիճակի եղելութիւն իւրում, 'ի բաց եկաց փայլեցմանէ գիտութիւնն պլոց ազգաց. բայց իսկական սերմն լուսաւորութիւն որ է հաւատ նոցա՝ իսկզանէ անտի տեսանի առ որդիս հայկակնի Մայր Եկեղեցոյ՝ Ածպին շարկապիւ յօդեալ 'ի նսանդրդուելի. որբութիւն և ցրուեալք գտանին ընդ իմ տեղիս՝ սակայն բաղկացուցանեն զմի մարմին և զմի հոգի:

Եւ հրճուելով վասն նորանշան հայրականի խնամարկութեան՝ եռան հոգևով հաղորդ գտանիլ սրշտպանելոյ և աճեցուցմամբ 'ի վեր ընծիւղելոյ՝ ենթ հովանեալ մշտապէս բարեգործի և հաւատուկի ի խանութի՝ զձեռամբ համազ-

жавы рукою благодѣшель-
наго ихъ соплеменника на-
саждаемаго.

Въ сихъ видахъ насаж-
деніе сіе глубоко просп-
решъ свои корни, и вѣтви
его покроятъ проспран-
ство необозримое; подѣ
сѣнію благодатныхъ его
листвій возникнешъ новый
священный союзъ, тѣсно
связующій два единовѣр-
ные народа.

Россія, какъ чадолюбивая
мать возвращая на лонѣ
своемъ сиротствующее
дѣшнице съ шюю же нѣж-
ностію какою одушевлена
къ кровнымъ своимъ сы-
намъ, перельешъ въ него,
какъ бы со млекою свои
доблесни и свой духъ.

Армяне, въ лишеніи по-
линическаго бытія бѣд-
ствующіе шюлко вѣковъ,
обрѣшая въ Россіи пеку-
щуюся объ нихъ ппишаю-
щую умъ ихъ сердоболь-
ную мать, всѣми усиліями

զայնոյ բարերարի իւրեանց
անկեցեալ զանհամեմատ տուն-
կըն ուսման :

Այսու դիտմամբ տունկս
այս՝ ձգելոց է զարմատս իւր
'ի խորս . և ստեղունք նորա
ծածկելոց են զանչափելի իմի
ընդարձակութի . ենթ որոյ
շնորհաձիր սաղարթիցն հովա-
նեաց, արտադրեալ լինելոց են
նոր 'ի նորոյ սրբազնեալ շաղ-
կապք, որք յանձկագոյնս յո-
ղելոց են զերկու համադաւան
ազգս 'ի միութի :

Ռուսաստան՝ որպէս մայր
որդեսէր, ողջագուրելով զմա-
նուկն որբացեալ այնու գթով՝
որչափ որ սրտացեալ է առ-
արեանառու յորդիս իւր, հե-
ղու 'ի նա իբր ընդ կաթին
զխառս և զզորութիս :

Հայք յեա կորուսանելոյ
զիշխանութի իւրեանց՝ եղէն
տառապեալք 'ի բազում դարս՝
և գտանելով զռուսաստան ին-
քեանց սրտակից և հոգածու
մայր բուծանող զխելս և ըզ-
սիրտս, յամ գորութի հաս-

укрѣпляющихся органовъ
 сосава своего, будущъ
 являемъ новые опыты при-
 знательности и благого-
 вѣйной сыновней привер-
 женности, опыты шой не-
 поколебимой вѣрности и
 всеподданныѣшаго ихъ у-
 сердія ко Всероссійскому
 Преснолу, коими съ дав-
 нихъ времянь они одушев-
 лялись и кои вновь засви-
 дѣтельствованы торже-
 ственно предъ цѣлымъ свѣ-
 томъ Высочайшею Импе-
 раторскою грамошою, Все-
 милостивѣше дарованною
 въ 15-й день Сентября 1813
 года.

Утвержденный на сей
 твердой основѣ союзъ съ
 народомъ, опличающимся
 примѣрно межъ собою
 связью, объемлющимъ тор-
 говлю большей части Азии
 и соспоющимъ особенно въ
 ближайшихъ и непосред-
 ственныхъ соотношеніяхъ
 въ Индіи и Персіи, даль-
 новидному созерцателю
 являетъ обширное поле

տասերով զորացարանս զան-
 զոճածոյ իւրեանց՝ ցուցանե-
 լոց ևն զնորոգ փորձս երախ-
 տագիտութիւն՝ և ջերմեանդ
 որդիական հարազատութիւն •
 որք և սոյնալիսի փորձս անեղ-
 ծանելի հաւատարմութիւն և
 ամենահարատակ հնազանդու-
 թեան՝ առ Օգոստափառ յԱ-
 թոսն ռուսաց՝ ՚ի վաղ ժա-
 մանակաց հետէ որ և որեալ ու-
 նէին, վասն որոց և վերստին
 վկայեցան ՚ի նորոց առաջի հա-
 մօրէն աշխարհի, Օգոստափառ
 Վայսերական հրովարտական
 շնորհեցելով նոցա ՚ի 15. սեպ-
 տեմբերի, 1813. ամի տն :

Հաստատեալ հայոց ՚ի վե-
 լայ սոյնոց անխախտ հիման
 ազգային դաշնակցութիւն • զո-
 վելի իմն յօդել միացեալ ՚ի
 մէջ ինքեանց՝ յատկանան •
 տարածելով զվաճառականու-
 թիւնս իւրեանց մինչև ՚ի սահ-
 մանս մեծին Ասիոյ • և յայլ
 մերձաւոր և ՚ի հեռաւոր քա-
 ղաքս • նաև ՚ի հնդկիս՝ և ՚ի
 տէրութիս Պարսկոյ • որով և
 երկարատես նկատողն՝ տեսանէ

лесныхъ выгодъ для Рос-
сiи.

Опдавая довлѣемую
справедливостъ виновнику
сихъ въ существѣ и въ со-
зерцанiи вождеденныхъ со-
бышiй, достопочтенному
благотворишелю Акиму
Лазаревичу, мы посшав-
ляемъ обязанностiю при-
совокунишь, что въ то
самое время, когда рука
его щедро изливала пожер-
твованiя на пользу чело-
вѣчества, сердце его при-
несло свою жершву Опе-
честву. — Жершва сiя,
сколько для нѣжнаго роди-
тельскаго сердца болѣз-
нѣнная, сполько сама въ
себѣ священная ешь род-
ный сынъ его, Лейбъ-
Гвардiи Гусарскаго полка
Шпабсъ-Ротмистръ и Ка-
валеръ АршемiйАкимовичъ
Лазаревъ. — Сей юный ге-
рой служиль съ самага на-
чала достопамяшноу для
Россiи компании 1812 года

աստէն՝ լայնածաւալ դաշտ
մի՝ որ հանդերձեալ է զնձա-
շահ փարթամութիւն արգասա
ւորել վանն ռուսաստանու :

Ուրեմն պարտ է տալ զնձ
գովասանութիւնս պատճառին
գոյացուցչի և վերատեսչի այս
գովելն գործոց արժանապա-
տիւ բարերարի Յովակիմ ե-
ղիազարեանին, որոց պարտաւոր-
եմք առկցել և զայս՝ թէ 'ի
նոյն ժամանակի՝ յորժամ ա-
ռատապէս մատուցանէր զնր-
ոճէրս 'ի օրուտ հայրենեաց .
ընծայեաց նմա ընդ այնոց՝ նա
և զսիրտ իւր պատարագ : այս-
ինքն՝ զոհ : Չոհս այս՝ որ-
չափ որ ցաւալի է վանն գորո-
վազութ ծնողական սրտի՝ այն-
քան և սուրբ է ինքն ըստ ին-
քեան . որ է լէյբ գուարդի
գուսարու բօլբի ըշտապ ոթթ-
միտտէր և կավալիէր . այսինքն
Ասպետ Յարութի Յովակի-
մեան Լազրոյն : Քաջ պա-
տանիս այս՝ ծառայեաց 'ի սկզ-
բանէ անտի հեռէ 'ի Ռուսաց
արժանայիշտոտակ պատերազմի,
որ 'ի 1812 . ամի մին : Միաւն-
րելով սա ինքեան ընդ Արե-
ական հոգւոյ՝ և զարտաբէն գե-

и соединяя въ себѣ съ душевными совершенствами внѣшнія доблести, а съ воинскимъ искусствомъ свѣденія во многихъ наукахъ и языкахъ — во время знаменитой при Лейпцигѣ битвы, рѣшившей судьбу Европы — къ сожалѣнію всѣхъ любящихъ его — на 20-мъ году отъ рожденія, пораженъ былъ смерпнымъ ударомъ. Онъ съ искреннимъ рвеніемъ подвизался за Вѣру и Опечество, былъ украшенъ многими знаками опличій, свидѣтельствующими его мужество, и любимъ своими начальниками и поварищами. Сочувствуя всю цѣну поперивъ въ немъ для родителѣ и службы, чѣмъ лучше можемъ мы починить память сего храбраго воина, еспь ли не симъ искреннимъ привѣщеніемъ: „Миръ

ղեցիլութիս. և նաև ըստ պատերազմականի հանգամանաց հմտութիս բազում Արուեստից՝ և լեզուաց: որ 'ի նշանաւոր ժամանակի առ Լէյփտսիկ եղեալ զարհուրագին պատերազմի, 'ի դեռափութիթ ծաղկեալ քսանամեաց հասակի իւրոյ՝ 'ի մորմոքումն սրտից համայն սիրելեաց՝ անկաւ անդէն 'ի նմին իսկ պատերազմի: Արդարև ըղձեռանդ իմն շահատակութք մարտնչէր քաջ ախոյանն պն՝ վասն հաւատոյ՝ և վասն հայրենեաց. սմին իրի և զարդարեալ էր բազում նըշանօք տէրունականաւ յաղագօ քաջամարտիկ գոլոյն՝ և սիրելի յաչս իւրոյ մեծաւորաց՝ և ընկերաց: Արդ՝ լիապէս զգալով զարժողութի կորստեան սոյնապիսի Ազնուական պատանեկի վասն ծնողաց՝ և վստիքս Արքունական պաշտօնի, որնով իւր կարեմք յարդել զհանդէս յիշատակի քաջամարտիկ ախոյանիս. Արդարև ոչ պլլով իւր կարեմքս սիրալրական ողջունիւ միայն ասելով. իսազաղութի օրհնեալ ոսկերաց

„праху пвоему, вѣрный
„сынъ Ошечеспва!“

Но дабы сіе горестное изложение не распрогало чувствительности нашихъ сердобольныхъ Чисташелей, извѣщаемъ ихъ, что досточтимый основатель Армянскаго учебнаго заведенія Акимъ Лазаревичъ Лазаревъ, имѣешь къ ушѣшенію своему еще прехъ сыновъ, изъ коихъ двое, Г. Коллежскій Совѣтникъ и Кавалеръ Иванъ Акимовичъ, и Коллежскій Ассессоръ и кавалеръ Христофоръ Акимовичъ, служатъ въ Коллегіи Иностранныхъ дѣлъ, прешій же Лазаръ Акимовичъ Поручикомъ въ Лейбъ-Гвардіи Гусарскомъ полку, и ревнуя назидательному родителю своему примѣру, со врожденною любовію ко всему полезному, въ семь многотрудномъ подвигѣ преспарѣлаго Опца, прилагають съ своей спороны

բոց. նիլ հարադատ որդի հայ-
րենեաց :

Սակայն առ 'ի վտարել զպս
աղետարի կսկիծ 'ի սրտից մե-
րոց ցաւակից ընթերցողաց .
զէկուցանեմք թէ արժանա-
պատիւ կառուցանողն ուսում-
նարանին Հայոց, Յովակիմ
եղիազարեան Լազրօլն. 'ի ըս-
փովանս սրտի իւրոյ՝ ունի պլ
ևս զերիս բարեսնունդ որդիս .
յորոց երկուքն. պսինքն. Պա-
րոն կօլէցկի սավէտնիք և կա-
վալիէր՝ պսինքն ասպետ Ազ-
նիւ Յօհաննէս Յովակիմեան
Լազրօլն . և Պարոն Կոլէցկի
Ասէսոր և ասպետ Ազնիւ
խաչատուր Յովակիմեան Լազ-
րօլն՝ գտանին 'ի պաշտօնի
Պանտիդականացն իրակուէց՝
Կայսերականի Կալէկին: Իսկ եր-
րորդն՝ որ է Պարոն Պորտուզիկ
պսինքն. առաջներորդ օֆիցի-
էր, և ասպետ Ազնիւ Եղիազար
Յովակիմեան Լազրօլն. գտանի
'ի լէյփ ղոճարդի ղուսարու
Կայսերական գնդին պաշտօնի,
որք և նախանձայող լեալ ըստ
օրինակի ծնողի իւրեանց՝ ըն-
դաբոյս սիրով հանդերձ՝ ցան-

особенное шщаніе, дабы
какъ наискорѣе привести
оное учебное заведеніе въ
возможное совершенство.

Въ заключеніи скажемъ:
памяшь правѣднаго съ по-
хвалами и родъ правыхъ
благословишся во вѣки.

կան ամենայն գործոց բարեաց.
մանաճանդ որ 'ի մէջ այնպիսի
բազմաշատ պաշտօնի ճգանց,
յառաջագրեալ են կիրարկա-
նել 'ի կողմանէ իւրեանց և ևս
առաճել ջանացողութի, թէ
որքան և կարելինէ՝ փութով
'ի լումն յանկուցանել զու-
սումնարանն իւրեանց 'ի հա-
րաւոր կատարելութի:

Եւ յաւարտ բանիս՝ եզրա-
կացուցանեմք թէ յիշատակն
արդարոց՝ օրհնութք եղիցի.
և ծնունդ նոցին բարեգովեալ
յիշեսցի յաւիտեանս յաճի-
տենից. Ամէն:

Մայրենիական Հրամանու Հասարակեալ Տպարանի Ս. Յովնէի
Յօհաննիսէանի. 1817:

'ի Պ ե տ ր ո ս յ ո լ ի ս ե

